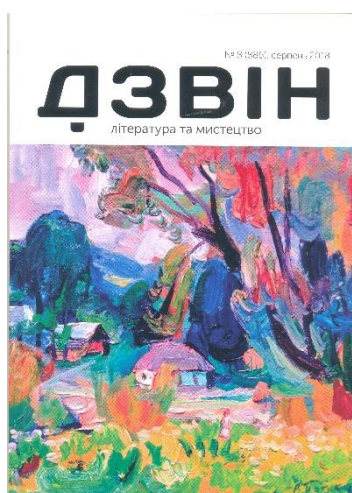

Скарбниця мемуарів

Повість-спогад **Левка Різника** «Форум Романа Лубківського» публікує журнал «Дзвін» у №8 за 2018 р. Автор розповідає, що на його життєвому шляху протягом сорока п'яти років були знайомство, праця, спілкування із Романом Лубківським. У кінці 1980 р. Роман Лубківський був обраний керівником Львівської письменницької організації і запросив на посаду оргсекретаря Левка Різника. Тому автор спогадів добре знав багато років Лубківського, працюючи поруч, і як письменника, і як громадського діяча, і як людину, яка вражала інтелігентною делікатністю. Лубківський мав рідкісну властивість скоро наводити контакти з будь-ким із «найвищих ешелонів», умів знайти таку форму вислову, що його відразу сприймали з належною повагою і письменники, і люди з владних коридорів, і гості з різних країн, що відвідували Україну і, зокрема, Львів.

Письменник **Василь Бондар** в своїй повісті-сповіді «Старші курси» (журнал «Березиль», №7-9 за 2018 р.) згадує про своє навчання на факультеті журналістики Київського університету ім. Тараса Шевченка. Автор розповідає переважно про себе, переносячи в твір досвід, переживання, бачення минулого, згадує про однокурсників, які починали писати, творити, друкуватися в різних періодичних виданнях, і доля яких склалася по-різному.

Фрагменти повісті-спогаду «Забуті письменна» (журнал «Київ», №5-6 за 2018 р.) – однієї з перших книжок письменника **Мирослава Лазарука**, присвячені життю і творчості талановитого поета **Ігоря Римарука**, який багато років був головним редактором журналу «Сучасність», президентом Асоціації українських письменників та редактором двох провідних видавництв «Молодь» та «Дніпро», де в ті часи поставала нова українська література. Автор намагається якомога переконливіше показати, що Ігореві Римаруку було притаманне відчуття усвідомленої присутності в цьому світі та причетності до нього, небайдужості і прихильності до людей, уваги до друзів.

У повісті **Олесі Шепітько «Клаптик зігрітої сонцем землі»** (журнал «Березіль», №7-9 за 2018 р.) минуле і сучасне неймовірним чином переплітаються. І це химерне переплетіння обумовлює події, вчинки і самі людські долі. Головний герої повісті повертається в спогадах у потік часів свого далекого і недосяжного дитинства. Він розповідає про трагічні долі своїх дідів, що опинилися під плугом страшного минулого століття; про свою власну долю, нехай і не таку трагічну, як дідівська, але по-своєму далеку від душевної гармонії та рівноваги; про затишок для людської душі такий надійний, як отчий дім.

Одним із лауреатів премії журналу «Радуга» за 2018р. став **Аркадій Гарцман** – драматург кіно, телебачення, театру і естради за цикл оповідань **«И с удивлением читая жизнь свою»** (журнал «Радуга», №5-6 за 2018 р.). До речі, він написав тексти пісень для більш чим 20-ти кінофільмів і мультфільмів (серед яких «Остров сокровищ»); писав тексти пісень для Андрія Данилка, Миколи Караченцова, Софії Ротару, Клари Новикової і інших популярних виконавців. Крім серйозних і сумних історій і випадків із свого життя, автор розповідає про смішні і веселі історії, які сталися з ним або свідком яких він був.

Продовжують друкуватися спогади **Алли Ханіло «69 счастливых лет в ялтинском доме Антона Чехова»** (журнал «Радуга», №5-6 за 2018 р.). Авторка розповідає про подію, на жаль, сумну: в січні 1957р. пішла з життя Марія Павлівна – сестра А.П. Чехова. Це була непоправна втрата як для музею, так і для всього колективу.